

Exp.
GAZETA „Asociațiune”
 Sibiu, Park.

POPORULUI

revistă politică-culturală

intemeietori: Dr. I. Broșu și Dr. Silviu Dragomir.

Abonamentul:

pe an 32 Cor. în vechiul regat 20 Lei
 pe jum. de an 16 Cor. „ „ „ 10 Lei
 pe 3 luni 10 Cor. „ „ „ 6 Lei

Abonamentele să se trimită la adresa:
 „GAZETA POPORULUI”, Sibiu.

Adresa noastră e:

„GAZETA POPORULUI”
 Sibiu, Strada Urezului Nr. 41.
 Apare în fiecare Duminică.

Inserțiuni și anunțuri se primesc la
 Administrația gazetei.

Un cuvânt cu litere marunte întâia-ora 60 fil.
 a doua și a treia-ora 50 fileri.

Trecem arma la odihnă.

Armă vitească, armă izbăvitoare, armă de pedeapsă, care ai zdrobit lanțurile de pe trupul neamului și ai curmat suspinul pământului strămășesc și ai deschis isvorul fericirii noastre,— odihnește-te!

Tu ai înviat fala străbună, preștinilor și vrăjmașilor le-ai adus aminte vrednicia noastră veche și o ai saltat sus, în slava vremii lângă soarele cel neasfințit, de azi încolo străjuește pacea hotarelor! Mărirea ta se asemănă cu trâncicia Carpaților, cu Dunărea albastră, cu marea furtunoasă dela Costanța, cu Crivețul ce trece peste Nistru din unghiurile Asiei, asemenea ești cu binecuvântarea câmpiei dinșore Tisa.

Tu ai trezit puteri dumnezeiești în brațul românesc și ne-ai scos din umbră la lumină, și ne-ai mutat lângă apele vieții, să nu mai tânjească popul fericirii noastre de secetă și de lumină.

Pe urma ta frunza nu i va vesteji, floarea-i nu se va păli, fructele nu-i vor npsi.

Cu aceste gânduri și simțiri se face demobilizarea neamului românesc, care se întoarce acum la vatra părintească, între frați, la neveste și copii.

Un plug de foc a fost războiul, care a trecut brăzdând prin inima de om. Numai mamele, cari și-au știut copiii în luptă pot spune ce a fost această năpraznică urgie pe lume.

Dar durerile războiului trec și binefacerile lui rămân.

Nu intră în războiu nici un popor pentru gloria lui ci pentru binefacerile următorilor.

Sunt suferințe omenești, din cari obârșesc fericiri nevisate. Dar de ele nu se împărtășeso cei ce razimă în lene, trândăvie și nepăsare.

Acea încordare a puterilor trupesti și sufletesti, care ne-a pus pe cap coroana biruinței, pretinde să o aplicăm la munele constructoare a păcii. O apă, care pornește și mână roata morii să nu o zăgăzuești ca să se încuibă duhoarea morții, ci să i faci drum printre lunci cu flori și iarbă, printre lanuri de bucate.

Vor fi unii, cari își gândesc că țara e datoare să-i răsplătească pentru

jerftele, ce le-au adus ei. Țara răsplătește numai pe aceia, cari își iau asupra lor alte nouă jertfe aduse prin muncă încordată spre folosul tuturor.

Fericiți în țara noastră nu putem fi fără a ne smulge din încătușarea neștiinței. Școala și lumina să ne fie străduința noastră nepregătată. Copiii, cari ar mai crește fără bună și temeinică luminare, se vor pomeni cu un jug în grumazi de o grozavă robie, mai grea și mai blastamată decât aceea, pe care o am lăpădat.

Și creșterea bună aduce cu sine și simțul de omenie și simțul de datorie și unirea frățească. Și dragostea de muncă, prin securitate asigură oricărui om cinstit pâinea tihnită cea de toate zilele.

Este această țară atât de bogată și de întinsă încât putem să încapem întrânsa de zece ori atâta suflare românească, numai proștii și mișei și nebunii nu încap într'o lume întreagă.

Nu ne schimbăm firea și însușirile cele bune de popor muncitor, omenos și așezat.

Până când alții au sporit în cultură, bogăție și indestulare, noi ne-am svârcolit, bucurându-ne să ne ținem sufletul în noi până a venit ceasul acesta fericit. Avem să-i întrecem în toate desfătărilor lor, dacă vom apuca căile cele bune ale lumii și ale muncii.

La plug, la meserie, la școală, la biserică, în slujba obștească, mare și mic toți formăm o nouă armă de pace trimisă să cucerim cetatea de fericire a neamului românesc. Fiecare la postul său să-și facă datoria, ceas cu ceas, clipă cu clipă, la semnalul, ce-l simțește fiecare în conștiința sa, cu tragere de inimă, cu veselie și plin de încredere, căci nu e mângăere mai mare decât a datoriei împlinite, de voie bună, și fără preget.

Floarea nu simțește cum se desvoaltă când nizuește să iasă în bătaia razelor de soare, în alintarea vântului și rădăcinile harnice și-le înfige în răvâna țărână. Și într'o săptămână de primăvară ajunge atât de frumoasă cum n'a putut-o face o iarnă întreagă de ger și de urgie. La munca săntă a păcii, să pornim, fraților, cu zori!

Primul guvern al României întregite.

Cu mari răspunderi și cu grele sarcini s'a aleatuit cel dintâi guvern al Țării din următorii membri ai corpurilor legiuitoare:

1. Dl. Alexandru Valda Voevod președintele consiliului și ministru de externe.
2. Generalul Averescu la interne.
3. Aurel Vlad, finanțe și provizor la industrie.
4. Octavian Goga, instrucție și culte.
5. I. Pelivan, justiție.
6. Victor Bontescu, agricultură.
7. Mihail Popovici, lucrări publice.
8. General Rășcanu, război.

Fără portofolii: St. C. Pop pentru Transilvania, Dr. Nestor și I. Imbulea pentru Bucovina și D. Halippa pentru Basarabia.

Dr. I. Cantacuzino ministru reprezentant al României la Conferința de pace:

Partidul țărăniștilor va denunța pe ministrul de industrie, al cărui loc îl ține provizor Dr. Vlad ministrul finanțelor. Toți miniștrii noi au depus jurământul înaintea Regelui.

Intre cele dintâi lucrări ale guvernului e încheierea păcii, care zăbovind ne-a răpit multe simpatii ale aliaților puternici. Înțelegem și cauza amânării, condițiile apăsătoare din contractul de pace, cu dreptul frânturilor de popoare dintre noi, jertfirea intereselor economice și comerciale, și durerea Banatului sfâșiat.

Aliații au promis ușurări însemnate, dar deplina dreptate a cererilor românești va veni pe urma vredniciei noastre de aici încolo.

Deștepți și harnici fiecare la locul său și cu răbdare împlinind rânduelile conducătorilor Țării, ne vom smulge din toate nevoile grele, cari ne copleșesc.

AVIZ!

Rugăm pe toți abonații restanțieri să ne trimită fără amânare abonamentul, ca să nu fim siliți să le oprim foaia. Renoiri de abonament pentru anul viitor trimiteți cu plata laolaltă.

Primministrul Al. Vaida-Voevod.

De un an de zile, falcatul luptător din vremea Ungurilor era la Paris, cu dnii Goga și păr. Lucaciu. In scurte liniamente reamintim cetitorilor noștri din vrednicile acestui brav bărbat pus la cârma României mari. Cei ce îl cunosc, se vorbucura știindu-l pus în fruntea treburilor țării, dorindu-i învingerea tuturor greutăților cari îi stau înaintea.

Noul președinte al Consiliului de miniștri este unul din cei mai independenți luptători ai politicii naționale de dincolo de Carpați. D. Al. Vaida-Voevod a fost unul din cei dintâi deputați români în Parlamentul din Budapesta. Se știe că în 1881 partidul național din Ardeal și Banat decretase pasivitatea. După douăzeci și trei de ani, în 1904, dl Aurel Vlad a părăsit împotriva voinței unora din fruntași, această conduită politică reușind să fie trimis în camera maghiară de cercul Dobra. Un an mai târziu, dl Al. Vaida-Voevod se alegea în cercul Ighiului al cărui reprezentant e și astăzi.

D. Al. Vaida-Voevod s'a distins în parlamentul maghiar printr-o înută plină de bravură și de energie. O leșire violentă împotriva spiritului șovinist, i a atras ura unei Camere întregi, care l'a isgonit cu forța din incintă.

Tot viitorul prim-ministru al României a fost acela care a declarat, în Parlamentul maghiar, în mijlocul revoluției din toamna anului 1918, că poporul român din Ardeal înțelege să hotărăască singur de soarta sa.

La Paris, dl Al. Vaida-Voevod a apărut cauza românească, ori de câte ori i s'a dat prilejul, cu o remarcabilă convingere. Mai ales după ce a rămas singur la conferința de pace, dl Al. Vaida-Voevod a stăruit în această activitate recurmată.

Cunoscând în amănunt situația noastră la Paris, șeful noului guvern era destigur unul din cei mai indicați pentru a reprezenta România în situația actuală.

Amănunte complete despre demobilizare.

Autoritățile militare superioare, ne comunică următoarele:

Demobilizarea trupelor va decurge în ordinea următoare:

Pentru un moment nu se vor demobiliza de cât contingentele 1910, 1911 și 1912.

Un ordin dat de Marele Cartier General al armatei, prevede demobilizarea restului de contingente după cum urmează:

Contingentul 1913 se va demobiliza la 1 Ianuarie 1920.

Celelalte contingente până la 1918 inclusiv, vor fi demobilizate din lună în lună, după cum urmează:

Contingentul 1914, la 1 Februarie 1920; contingentul 1915 la 1 Martie 1920; 1916 la 1 April; 1917 la 1 Maiu și 1918 la 1 Iunie 1920.

Celelalte două contingente, 1919 și 1920, vor rămâne sub drapel.

Până la 1 Ianuarie 1920, vor fi demobilizate contingentele 1910, 1911 și 1912; iar restul de contingente până la 1 Iunie 1920.

În privința concediilor Marele Cartier General nu a dat până în prezent nici un ordin.

Vorbe răsperate Ungurilor.

George Clerk reprezentantul conferinței de pace a spus Ungurilor la Budapesta zilele trecute aceste vorbe lămurite:

„Prezența mea aici nu urmărește nici un scop personal, ci reprezintă puterile aliate împotriva cărora Ungaria a luptat și de câtră cari a fost învinsă.

Dacă nu-mi veți strânge mâna pe care v'o întind, și dacă bunăvoința mea o veți înțelege greșit, crezând că ar putea fi vorba de târguială, atunci, cu conștiință curată voi părăsi Budapesta, dar constatând cu

durere, că Ungaria se apropie de prăpastie.

Sper, că vă dați seamă, ce mare pericol ar însemna aceasta pentru Ungaria. Ați pierde pentru totdeauna simpatia și încrederea aliaților. Statele vecine, cari sunt sliatele Antantei, vor conlucra din răspunferi ca să-și consolideze raporturile cu aliații, iar Ungaria va rămânea singură fără ajutor, fără cărbuni și lemne, sare, și alte materiale de prima necezitate.

Am venit în mijlocul dv. condus de dorința de a va fi într'ajutor. Am fost cu totul nepărtinitor. Mai mult nu pot face. O națiune dispune de politica sa care îi aduce foloase sau nenorociri.

Ce credeți, ungurii s'au înțeles că le-a sunat clopotul pe urmă?

Răspândesc șvonuri, că la primăvară vor începe iar războiul cu România, să-și ia Ardealul înapoi.

La ziua cea de-apoi va fi și aceea primăvară.

Mărăștii.

În 5 Decembre Societatea Mărăștii dela Sibiu, în fruntea căruia e Dl Lt. Colonel Morariu, preș. Cercului de Recrutare a aranjat o seară plăcută cu cântări de Reuniunea din Sibiu, condusă de măestrul dl Ionel Crișan și de orchestra militară și orășenească. Dl Col. Morariu a arătat între ce împrejurări a fost prefăcut în morman de ruine Mărăștii punctul de razim al Germanilor, cari acolo au primit ca și Goliat din Biblie lovitura în frunte de viteazul David, în locul căruia era eroica oștire română. Îndată după biruință armată II. românească a început colecția pentru înălțarea de nou a satului și clădirea unei biserici a biruinței, pe locul unde s'a notărit „vârta neamului nostru. La această faptă trebuie să venim toți Românii cu obolul nostru. Toți ostașii războiului de mântuire al neamului să nu lipsească a se înscrie cu ori-ce daruri în societatea Mărăștii.

Coristele purtau port bănățenesc, în semn de rana deschisă a inimii românești.

FOIȘOARĂ

Câteva cuvinte la Radăuși.

Răspuns la toastul țeranului Suceveanu.

De N. Iorga.

Învăpăiatul naționalist și marele învîțat, dl N. Iorga, de al cărui cuvânt se îndreaptă ori-ce om curat și fără prihană în România de azi și a viitorului, cum trebuie să fie fiecare la locul său și cu partea sa de răspundere, grăind unui țaran, aprinde o lumină în toți cei ce-l cutesc. Să ne însemnăm și noi, ce spune și să ne punem la inimă cuvintele lui.

Frate Sucevene, să-mi dai voie să-ți răspund. Mi-ai spus că înainte găsim în drumul cătră Bucovina bârna galbenă și neagră între Burdujeni și Suceava, dar că acum ea nu ne mai împedecă, nu mai sunt jandarmi și prin urmare drumul e slobod.

Trebuie să știi o slăbiciune a mea: eu vin în totdeauna unde am o luptă de purtat, o piedecă de biruit și, dacă, dându-se în laturi bârna aceea galbenă-neagră să veni aici ca să găsească numai mulțămire și fericire, aș sta acasă la mine. Eu nu vin decât numai acolo unde pot, din cât am, să dau ceva, cu muncă și jertfă.

La dvoastră o să vin, nu pentru că e bine — căci drumul cătră lucrurile care sunt bune nu-l caut —, ci o să vin pentru că e încă stăta rău, care trebuie biruit.

Unirea Bucovinei cu România este politicește, din punct de vedere cultural, întrun sens mai înalt, este pe jumătate, iar cultural, în sensul pe care-l înțeleg eu: ca fiecare Român să se poată înțelege cu alt Român în ceia ce privesc lucrurile cele mai sfinte ale neamului întreg, mai e mult de făcut.

Și, fiindcă e mult de făcut, fiindcă trebuiesc pretutindeni biblioteci de cărți folositoare, care să se citească, iar nu să se fie închiete și să nu le citească nimeni nimeni, fiindcă trebuie cuvântul viu, care să meargă cătră fiecare și să scoțosească în suflete tot ce e mai bun, de acela am să mai vin.

Să vă spun și de ce n'am venit des odin'ară aici: nu mai pentru că știam bine că la dvoastră nu mă lăsau să pătrund, am venit rar pentru că nu voiam să compromit pe nimeni. Am fost odată în Bucovina departe, la un preot foarte cum se cade, dar nici un păhar de apă nu mi a dat, ca nu cumva să se spuie că am intrat în casa lui. Așa erau împrejurările. Avea familie, copii și se temea. Ca străin am intrat în Bucovina, ca străin am plecat.

În Bucovina veniam însă pe vremuri pentru că aici am aliați cari a murit cu sute de ani înainte de a mă fi născut eu aliații acela pe care-i aveți înmormântați în bisericile de aici: toți Domnii Moldovei aproape, până la Ștefan cel mare.

Este o învățătură de scos din faptul acesta. Domnii cei vechi nu eran Domni mari, erau voevozi de țarani. Casele lor erau goale aproape, umbrau îmbrăcați ca și ostașii lor, și cu boierii lor au trăit și au murit Dumnezeu știe cum, în muncă și întunerec. Poate nici nu s'or fi gândit Domnii cei vechi că o să stea peatră de marmură pe locul lor de odiohnă, până a venit Ștefan, și a pus piatră de marmură pe fiecare mormânt. Mare învățătură că truda omenească nu se pierde niciodată, și mai ales nu se pierde suferința omenească, înima omenească și gândul omenească. Și la aceștia, cari înălțășeză truda omenească și tot ce vorbește peste veacuri, la aceștia veniam.

Și acum îmi pare bine mie, care veniam numai la cei morți pe cari nu-i pot uita, pentru că prea mult am trăit numai cu dâșii, ci vin și la cei vii. Dar dacă pe morți nu-i pot face vii, pe vii poți face să fie și mai vii, pe dâșii cari numai când vor fi pe deplin vii, numai

Sosesc mărfuri.

Direcțiunea generală a comerțului din Ministerul Industriei și comerțului a luat următoarele dispozițiuni privitoare la distribuția mărfurilor cumpărate prin organele sale din Franța, Anglia, Canada și Cehoslovacia.

Din mărfurile sosite până acum în țară se vor preda contra cost: cânepă și în (fuloate și fire) Ununii generale a industriștilor, spre a le distribui fabricilor.

Bumbac (suluri și pachete) o parte Uniunii generale a industriștilor și altă parte Cooperativelor sătești și Caselor naționale.

Pânza se va preda Cooperativelor orașenești și diverselor organizații profesionale ale funcționarilor.

Coksul cumpărat prin compensație din Cehoslovacia, hârta și diverse materii prime industriale cumpărate din Canada, se vor preda Direcției Industriei și Direcției refacerii spre a se distribui industriștilor.

Zachărul (circa 400 vagoane) și orezul (circa 600 vagoane) cumpărate prin casa Blank, săpunul și alte alimente sosite din Franța se predau Direcției aprovizionării, care le distribuie populațiunii.

Noul stoc de instrumente agricole sosite din Canada se predă Ministerului agriculturii care le distribuie agricultorilor.

Mărfurile, care nu se pot desface în masă, ca: lămpărie, obiecte de menaj etc. se vor distribui direct asociațiilor profesionale sau diversilor negustori cărora li se va fixa prețul de vânzare.

Un caz al Direcției C. F. R. nu poate pune la dispoziție vagoanele necezare aducerii acestor mărfuri din Brăila, Galați și Constanța la București sau în alte centre principale, de unde să se facă repartitia cea mai mare parte din aceste mărfuri se vor distribui din porturile Galați și Brăila.

Impotriva celorce

răspândesc știri.

Extras din Ordonanța Nr. 21 și 25.

1. Vor fi considerați ca vrednici de pedeapsă:

a) acei cari, fără rea credință, prin locuri publice, gări, trenuri, pe străzi etc. vor comunica, răspândi ori tâlmăci în orice chip știri, fie adevărate, fie din gând așa păreri cu privire la operațiunile de războiu, situația și aflarea trupelor, dispozițiuni ale autorităților militare, sau orice chestiune privitoare la armata română.

2. Această faptă se va judeca și condamna de pretori în prima și ultima instanță, cu închisoare până la un an și cu amendă până la 2000 de lei.

Când faptele de mai sus se vor fi săvârșit în scopul de a se spiona, sau trada, să aplică pedepsele prevăzute de legile penale în vigoare în timp de războiu.

Veninul clevetirii.

Unii oameni rău năvăliți și cu anume poftă și scopuri diavolești sunt făcuți să dafaimă și să clevetească stări și lucruri și fapte și persoane.

În viața obștească avem lipsă de aer curat, de apă limpede de beat. Avem lipsă acum de dragoste și de încredere, de lumină, iar nu de întunec, de otrăvă și de hula. Toate gândurile piezișe să stea locului. Știm noi bine, că în pădurea întreagă sunt uscături, și volbura ridică praful din picioare pe vărfuri, unde nu-i locul și unde nu va rămânea în veci.

Dar cel ce n'are vreme de perdut și e destul de cuminte, nu și face moară în răspândirea clevetirilor. Vrem să fim un neam, care nu și cheltuie energia în sălbatică întreceri de a ne jigni unul pe altul. A greșit cineva ceva, să-i dăm răgaz a se îndrepta, și răul să-l îngrădăm, ca să nu se întinză mai departe.

Avem un nărav destul de păcătos, născut din lipsa de creștere: vorba rea o în-

tindem și binele unuia îl uităm degrabă. Diavolul vără coada printre noi, aruncă zizanie și stăm tot de ea, în loc să ne vedem de alte treburi mai bune. Clevetitorii sunt pleazna diavolului, care nu vrea să se sălășluiească gânduri bune și dragoste și încredere între oameni, ci ne ațăță la vrajă și-i trebuie zizanie, ca să poată suci calea înaintării.

Este cineva într-o slujbă, dușmanii lui îi caută păcatele din moși strămoși, ca să-i scază încrederea și să-l desgusteze. Clevetitorii, când nu urmăresc pe căi piezișe un interes al lor arată numai micimea și ticăloșia care se cuibărește în ei.

RĂVAȘUL SĂPTĂMĂNII

Sibiu 14 Decembrie 1919.

Știre redacțională. Până la reîntoarcerea în Sibiu a redactorilor vechi ai Gazetei, publicarea ei stă sub îngrijirea unui grup de profesori dela liceul de stat Gheorghe Lazăr, din Sibiu, cari cunosc trebuințele poporului și au dragoste a-i fi îndrumători pe căile propășirii. Intrarea lor în Redacție s'a făcut cu pornirea numărului 44, apărut după încetarea grevei lucrătorilor tipografi.

Regimentul de casă. Reg. 90 de infanterie cu sediul la Sibiu s'a întors din campanie. Comandantul miliției aparținătoare Sibiului e dl general de divizie Pap. Publicul i-a primit cu semne de bucurie. Ofițerimea regimentului e aşteptată cu dor la lucrul ce e rezervat în refacerea națională din toate centrele românești.

St. Mitropoite Archidiecezană din Sibiu. Duminecă 14 Decembrie 1919 ora 4 p. m. Mare concert religios dat de corul ceremonial al bisericii „Boteanu” din Bu-

atunci vor ști să stea altfel înaintea străinului.

Străinul care vrea să ne fie frate, frate să ni fie; dar să vă spun un lucru: nu numai pe capete, pe noi și pe ei, ci numărăți pe puteri, pe puteri de cultură, pe puteri de muncă și pe puteri de bogăție. Omul se cântărește, nu numai după trupul lui, ci după ce a adunat în mintea și în jurul lui. Când fiecare Român o să fie gospodar cât cel mai bun, cel mai luminat și cel mai bogat dintre străinii din Bucovina, numai atunci se mântuie chestia românească aici. (Aplause prelungite).

Apoi, după aceia putem să facem și chestiune socială și tot ce vreau anumiți domni din Cernăuți. Deocamdată însă trebuie să te sprijini pe picioarele tale și apoi poți face și socialism și tot ce poțtești, deocamdată avem să ne ridicăm așa ca nici un Român să nu se rușineze că e numai Român. (Puternice aplause).

Pentru aceasta, v'aș da un sfat. D-ta ai spus deci un lucru foarte cuminte, când ai vorbit din inimă de ce ai văzut aiurea și de ce ai văzut aici. D-ta ai spus deci un lucru foarte bun, și cred că cea mai mare parte din țărănimea Bucovinei așa crede: că acum a venit vremea ca măcar două feluri de Români să meargă recntenit

umăr la umăr: Românul care muncește cu brațele și Românul care muncește cu gândul. Dar adevărat cel care muncește cu brațele și încă mai adevărat acel care muncește cu gândul. (Risele). Acum la brațe nu poți înșela lumea ușor: fiecare te vede de muncești ori ba; dar la învățătură nu e așa. Am o foarte mare experiență în ce privește oamenii gândului. Șeptezeci la sută trag pe sfosă — și încă dau dela mine —; se fac a gândi, dar nu gândesc. Om al gândului e numai acela care nu rostește un cuvânt fără să se vadă truda lui și suferința ce se zbate în sufletul lui. Ce dai ca om al gândului nu e ca banul pe care l'a purtat unul și altul: un cărturar trebuie să deie banul pe care el l'a bătut întâiu, cu pecetea lui. Cărturarul adevărat e acela care plătește numai cu acest ban.

Și așa d-voastră, muncitori asupra pământului, noi ceilalți, muncitori, prin d-voastră, tot asupra pământului — căci bolșevicii nu știu ce vorbesc când zic că lumea e împărțită în două: acei cari muncesc și acei cari nu muncesc și munca omului se poate face de-o potrivă ori de pul mâna pe sapă cu mâna d-tale ori dacă, prin mijlocul gândului, ai pune mâna pe sapă, să mergem, nu unul contra altuia ci la oaltă.

De aceea am spus, că vorba d-tale e bună. Să auzim în Parlamentul României oameni cari s'au luptat cu viața și știu ce este. Sunt sigur că pot merge la oaltă omenii inteligenței și oamenii muncii. Și, la urma urmei, toți Românii de treabă pot să meargă la oaltă cu o condiție numai să se fie de treabă; și să arate că se țin de treabă muncind. Nu e primejdie mai mare decât gândul pe care l'au băgat străinii că Românii trebuiesc despărțiți în clase sociale ca să se urească până la moarte, iar străinii să meargă umăr la umăr. (Aplause).

De aceia încheind urez ca în Parlamentul român să auzim mai puțin glasul vechilor profesioniști ai Regatului român, oameni cari au trăit de pe urma politicii și n'au adus muncă, n'au adus credință nici iubire de țară și neam, ci să auzim oameni cari să ne spună lucruri scoase din suferința, din truda și din experiența lor. (Strigăte de: Trăiască!)

Pentru viitorii reprezentanți adevărați ai poporului român, cari gândesc, cari muncesc, pentru acei pe cari și d-ta, d-le Suceve, și toți ceilalți sunteți datori a-l ajuta, pentru ca nu tot felul de stricași, de secături, de exploatatori să le iele locul, pentru acești adevărați reprezentanți ai poporului român, închin deci acest păhar. (Aplause îndelung prelungite).

curești, sub conducerea dlui Stoicescu, cu binevoitorul concurs al doinei Elena Seinescu contraltă și al dlui G. Polescu bass.

Condițiunile de pace pentru Ungaria. Condițiile de pace impuse Ungariei sunt: Să plătească pe lângă a 5-a parte din datorile fostei monarhii și o despăgubire de războiu de 18 miliarde. Timp de 15 ani, armata ungară va fi sub supravegherea Antantei și nu va putea fi întrebuințată decât pentru paza internă.

Ungaria va preda 20 la sută din vasele sale maritime și 40 la sută din cele fluviale statelor naționale formate din vechea Austro-Ungarie primind în schimb un numerar. O comisiune specială internațională va fixa vasele care vor trebui predate. Navigația pe Dunăre va fi cu totul liberă.

Ungaria va avea un termen de 10 zile pentru semnarea tratatului.

O declarație de credință dela ruteni. Deputații de naționalitate ruteană din parlamentul român publică acest comunicat:

Deputații de naționalitate ruteană din părțile Maramureșului și Ugociei dau o declarație solemnă, în care își exprimă sentimentele de nemărginită recunoștință pentru Regele României, care a îngăduit poporului rutean să și trimită reprezentanți în Parlamentul român din București.

Poporul rutean își leagă soartea speranțele și toată fericirea și viitorul său de soartea României Mari, la care dorește să rămână alipit definitiv.

Protestează contra tendinței cehoslovace de a desmembra acest teritoriu de România, fără învoirea și consimțământul poporului rutean.

Aceiași deputați ruteni declară că intră în Partidul național român din Transilvania.

Un volnicos de ungar stă la răcoare. Într'un local de petrecere din centrul capitalei a fost arestat aseară B. Béla, cel mai important secretar al lui Béla Kuhn.

Poliția avea încă de mult informațiuni că mai mulți agenți bolșevici unguri au reușit să treacă în țara noastră pentru a face propagandă bolșevică.

După mai multe cercetări și urmăriți, poliția a reușit să dea de urma celui mai important și mai primejdios dintre ei, întrucât este fostul secretar al lui Béla Kuhn.

La cercetarea făcută lui B. Béla s'au găsit asupra lui importante documente, care se păstrează deocamdată secrete, și o însemnată sumă de bani.

Rugăminte Domnilor studenți, profeți, învățători, dascăli, primari și notari dela țară, în interesul binelui obștesc, ca „Gazeta Poporului” să fie cât mai folositoare sătenilor, vă rugăm să ne trimiteți articole scurte, în ce privește viața plugarilor, ca: gospodărie, agricultură, creșterea vitelor, sfaturi bune, poezii populare, strigături la horă, datini vechi, toate din Transilvania și Bănat, precum și ghicitori, petreceri țărănești, în sfârșit tot ce se leagă de viața dela sate.

Scrisoarea să fie citeașă și lucrurile să nu se întindă prea tare, ca să-i obosim pe celtori.

Celce nu vreau sub un acoperiș. Intre sârbi, cari vreau să înghiță pe ai noștri respirați la hotarul nedrept nu este bătaia unui suflet. Frații lor din Slavonia ca și cei din Croația s'au constituit în state independente cu reședința guvernelor în Lubiana și Agram.

Ei nu sunt streini de gândul unei alianțe cu Serbia dar vreau să nu se contopească într'un singur neam. Prin aceasta se slăbesc și se desramă puterea. Ce distanță dela noi până la ei.

La noi toate frânturile s'au încheșat într'o cădare, după ce ne am urcat pe rugul celor mai prețioase jerfe și când suferetele noastre se scaldau în văpaia iubirii frățești. Orice ne-ar despărți dela îmbrățișarea fraților și contopirea într'o bătaie de inimă a întregii suflări românești la noi ar întâmpina blestemul tuturor. În unire la culmile mării — în despărțire la prăbușire.

Anunț oficial. În tăietura de vite în orașul Sibiu sa constatat la o vită aprindere de plămâni. Fac atenți pe toți proprietarii de vite, ca în momentul în care observă cel mai mic semn al boalei, sunt îndatorați ca imediat să avizeze pe Dnul prim medic veterinar Samuel Fehér (strada Cisnădiei Nr. 9).

Cei cari nu îndeplinesc acest ordin vor fi asora pedepsiți.

Sibiu la 3 Dec. 1919.

Șeful substituit al poliției Schullerus
subprefect de poliție.

D-soara Cornelia Hurdu conducătoarea administrației „Gazeta Poporului” și a serbat cu unia religioasă cu Dl Avram Mateșiu, profesor și directorul școlii civile din Brad, în 25 Noembrie 1919.

Dorim părechei tinere mulți fericiți ani.

Lemnele de foc. Se vor exporta din Transilvania lemne în preț de un miliard, în Grecia și în Italia. Ar fi de dorit ca oficiile silvanice să ia grabnice măsuri pentru a se putea începe tășul lemnelor pentru anul viitor. Avem păduri seculare de exploatat fiind lemnele atât de căutate și în țară și în străinătate. de unde așteptăm să importăm articlii de negoț, cari ne lipsesc.

Producția vinului în vechiul Regat. Se evaluează producția vinului pe anul curent la 666, 161 hectoltri, sau cultivat 45 187 hectare, și recolta unui hectar a dat 147 hectolitri. Specula urecă prețurile beuturii și exploatarea publică. Pară că se înghiți în sec? — se întrebă cumeirii, în vederea odihnei din apropiata iarnă.

Germania în rostul muncii. Germania înfrântă s'a împicat cu starea sa și și încordează brațele la muncă. Fabricile au pornit cu zor și nimenea nu stă cu mâinile încrucișate. Toți muncitorii și au luat asupra lor să lucreze 2 ceasuri din zi și plata incurge în visteria Țării pentru achitarea despăgubirilor de războiu. În curând vom primi mărfuri din Germania, care se reculegă prin muncă și prin dragoste de Țară.

O Germanie democrată și muncitoare va fi binevăzută între neamurile lumii. Închis într'un palat, cu vederea cămă codrii stă fostul lor împărat, pe care-l blastămă poporul german, aruncat în prăpastia perzării de cel mai criminal om, ce s'a născut vreodată pe pământ.

Dentistul Munteanu

str. Cisnădiei Nr. 28
consultații 8—12—5

247 2—

Primul magazin românesc de

PIELĂRIE și OPINCI

precum și încălțăminte bună se află la George
: : Limpede în Sibiu piața brânzei Nr. 9. : :

Nu cu vorba ci cu cumpărarea să sprijinim comerțul românesc; — fiecare client știe că precum în trecut cu o păreche de încălțăminte a făcut 500.000 pași, nici acum nu va umbla mai puțin. Datorița fiecărui Român adevărat e să facă o probă de cumpărare și precum va fi servit așa să prijească firma de mai sus. 217 6—

Nr. 289, 380, 692 și 709/1919.

Concurs.

„Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român” publică concurs pentru următoarele burse pe an școl. 1919/20.

1. Pentru 2 burse à K. 200. — (200) anual din Fundațiunea Ioan Rusu, medic, și soția sa Ecaterina”, în următoarele condiții:

a) bursele se dau numai la studenți români gr. cat. sau gr. or., cari frecventează școlile medii și școlile comerciale și cari vor avea să dovedească:

b) că posedă limba română;

c) că sunt săraci și avizați la sprijin cum și că au purtare morală bună și au dovedit progres în studii;

d) cât timp surorile fondatorului, Sofia și Anica vor avea descendenți legali, cari vor frecventa vreuna din școlile înscrise mai sus, aceștia vor avea să primească, în primul rând și exclusiv, bursele disponibile. (Alte rudenii de ale fondatorului și soției sale snt cu totul excluse dela beneficiile fundațiunii).

2. Pentru o bursă de K. 300. — anual din „Fundațiunea Ioan Petran”, destinată pentru studenți universitari români, cari urmează la una din facultățile Universității din Cluj. Cei împărtașiți de această bursă vor fi obligați a lua parte la „Masa studenților academici” din Cluj.

3. Pentru o bursă de K. 80, Fundațiunea Dr. Ioan Moga medic și soția sa Ana n. Bologa”, pentru fetițe române din Transilvania, fără deosebire de confesiune, care cercetează o școală de fete de caracter național respectiv profesional românesc, în primul rând școala de fete a „Asociațiunii”.

Cererile pentru toate aceste burse se vor înainta comitetului central al „Asociațiunii”, Sibiu str. Șaguna Nr. 6, până la 31 Decembrie n. 1919, însoțite pe lângă actele indicate în punct. 1, 2 și 3, de următoarele acte:

a) certificat de bolez; b) atestat că sunt înscriși ca elevi ordinari la școală; c) atestat de pe anul școl. 1918/19; d) atestat, că sunt avizați la sprijin și că au purtare morală bună; e) unde se cere atestat, că sunt forudiți cu fondatorii, ca la fundațiunile I. Rusu și Dr. I. Moga, să se prezente și un astfel de atestat; f) atestat că nu mai beneficiază de altă bursă.

Sibiu, în 29 Noembrie 1919.

Andrieu Băsanu,
prezident.

Romul Simu,
secretar supt.

Anunturi

și reclame

se primesc
la administrația
„Gazetei Poporului”